

28-03-2025 Ο θησαυρός που δεν ξοδεύεται

- Οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουμε να κρύβουμε την πραγματικότητά μας ακόμη και από το ίδιο μας τον εαυτό. Είμαστε πολυπρόσωποι, εγωιστές και γεμάτοι λογισμούς, γι' αυτό και ζοριζόμαστε πολύ. Ακόμη και οι πλέον πνευματικές πράξεις μας τις περισσότερες φορές είναι αναθυμιάσεις του εγωισμού μας.
- Όσο κι αν είμαστε μακριά από τον Θεό, ταυτόχρονα είμαστε και πολύ κοντά Του. Κι όχι γιατί το αξίζουμε, αλλά γιατί το θέλει Αυτός και γιατί έχουμε και την Παναγία μας. Κι όλη η ιστορία να μεταπηδήσουμε από την κόλαση στον παράδεισο, από την ασχήμια μας στη χάρη του Θεού, από τον εγωισμό μας στη λύτρωση της ταπείνωσης και της αγάπης είναι η απόφασή μας να σταματήσουμε τις δικαιολογίες και να αναγνωρίσουμε την αματωλότητά μας.
- Όλο μας το βάσανο είναι οι ατομικές βεβαιότητες που έχουμε και η αντίστασή μας στην αγάπη του Θεού. Με άλλα λόγια, είναι ότι εμπιστευόμαστε πιο πολύ τον εαυτό μας παρά τον Χριστό και την Παναγία, ανεξάρτητα τι λέμε προς τα έξω.
- Δεν μπορούμε να φωτιστούμε από μόνοι μας. Η εγωιστική μας προσπάθεια να φωτίσουμε μόνοι τον εαυτό μας είναι η αιτία που χάσαμε τα μυαλά μας.
- Με τον εγωισμό μας δίνουμε χώρο στον διάβολο να μας βλάψει.
- Η αμαρτία έχει ημερομηνία λήξης και θάνατο. Κι έρχονται ο Χριστός και η Παναγία και μας προσφέρονται ως ένας θησαυρός ζωής, που δεν δαπανάται και δεν λήγει ποτέ.
- Όποιος με τη ζωή του εντάσσεται στο σώμα του Χριστού γίνεται ανάπαυση, αδαπάνητη ζωή και παρουσία φωτός για κάθε άλλον άνθρωπο.
- Είναι πολύ κοντά το σκοτάδι με το φως. Στο χέρι μας είναι να επιλέξουμε το φως.